

munizmu. Iz gnezd liberalnih roditeljev in vzgojiteljev vzletijo mladiči kaj radi pod zastavo komunizma, ki ruši vero, cerkev, družbo in državo. Mimo takih pojavov ne more iti prijatelj naroda brezbržnih oči in hladnega srca. Inkriminirati (obdolževati, obtoževati) ne hasne, oblast klicati na pomoč ne kaže, delati velja. Zato pa slove naš sklep: katoliška prosvetna akcija! Na evharističnem kongresu v Ljubljani sem v svojem govoru omenil, da prezident čehoslovaške države g. Masaryk ne najde zdravila za sedanje razmere v človeški družbi drugod ko v jezuitstvu, v Jezusovih naukih, v njih globoko življenjski obliki. Naš program je: totalno (popolno), integralno (celotno) jezuitstvo. Kristus — Bog in človek, naš najvišji učitelj in posvetitelj, bodi središče naše prosvete! Tako, le tako bomo rešili mladino in narod. Takšna prosveta je resnično rodoljubna in eminentno državotvorna.

Po govoru, ki je bil sprejet z velikim odobravanjem, je občni zbor na predlog predsednika sklenil odposlati naslednja dva brzojava:

Njegovemu Visočanstvu

knezu-namestniku Pavlu

Beograd.

Občni zbor Prosvetne zveze v Mariboru si usoja sporočiti Vašemu Visočanstvu kot visokemu pokrovitelju narodne prosvete izraz iskrene hvaležnosti z izjavo globoke vdčnosti in zvestobe Njegovemu Veličanstvu kralju Petru II. in visokemu kraljevemu domu.

Predsednik dr. Josip Hohnjec.

Gospodu ministru

dr. Anton Korošcu, Beograd.

Prosvetna zveza v Mariboru pozdravlja z občnega zbora svojega častnega predsednika in restavratorja naše narodne prosvete z izrazom hvaležnosti in vdčnosti.

Predsednik dr. Hohnjec.

Nato so občni zbor pozdravili g. podžupan Franjo Zebot, v imenu mariborske občine, v imenu prevz. g. knezoškofa g. stolni dekan

dr. Cukala in g. Vinko Zor v imenu Prosvetne zveze v Ljubljani. Poročilo, ki ga je podal Zvezin tajnik g. Sekolec, je ugotovilo, da se je zadnji dve leti fantovska mladina zbrala pod okriljem Katoliške akcije ter se tam versko in prosvetno udejstvovala. Fantom so bili namenjani 3 tritedenski, odnosno štirinajstredni tečaji in 45 enodnevnih dekanjskih in okrožnih tečajev, ki se jih je udeležilo okoli 3000 fantov. Fantovskih odsekov je 60. Večjih fantovskih taborov je bilo 15, ki se jih je udeležilo 17.000 fantov. Razen fantovski organizaciji je Zveza posvetila svojo skrb poljudnemu poučnemu čitvu ter v to svrhu izdajala Prosvetne knjižice. Poslednja razprava o važnem predmetu »Cerkev, mati narodov«. Prvi zvezek nove serije, ki razpravlja o Slomšekcu, je že pripravljen za tisk. Iz blagajniškega poročila, ki ga je podal g. Maležič, je razvidno, da znašajo aktivna nad 49.000 Din, ravno toliko pasiva, za nabavo knjig Prosvetne knjižnice v Mariboru je bilo izdano 48.739 Din. Pri volitvah je bil soglasno in z odobravanjem izvoljen za predsednika dr. Hohnjec; v odbor: dr. Jeraj, inž. Muri, Jos. Stabej, dr. Meško, dr. Sušnik, prof. Sekolec, Maležič, Geratič; za namestnike: dekan Gomilšek, ravnatelj Hrastelj, Alojzij Juranovič, prof. Rihter, prof. Prijatelj, prof. Kovačič (Celje), vikar Munda (Ljutomer).

Sprejeti so bili ti-le predlogi:

Dr. Hohnjec je postavil ta predlog: Katoliška prosveta, ki časti v velikem narodnem buditelju in prosvetitelju škofu Slomšekcu svojega ustanovitelja in visokega vzornika, smatra za največjo srečo, da bi imela v Slomšekcu svojega varuha in priporočnika v nebesih. Zato priporoča občni zbor Prosv. zveze vsem včlanjenim društvom, da smatrajo za svojo posebno dolžnost pomagati pri pripravi za beatifikacijo škofa Slomškega. Da to dosežejo, naj sodelujejo, da se program »Slomškov družine« izvrši. V to svrhu naj članstvo prosvetnih organizacij opravlja javne in zasebne molitve, prireja ali se udeležuje izvenckrvenih slovesnosti, akademij, zborovanj, sprevodov in sploh izvršuje vsa priporočila in navodila društva »Slomš. družina«. Predlog je bil z navdušenjem sprejet.

Naslednji predlogi, ki so bili sprejeti, dolo-

čajo: »Naš Dom« postane tudi glasilo Prosv. zveze; uvede naj se v vse šole vsako leto Slomšekova ura, v vsa društva Slomškov dan; vsa društva praznujejo kot društvena praznika praznik Kristusa Kralja in praznik sv. Cirila in Metoda; z naših odrov naj izgine odrski šund in naj se tudi predvajajo igre, ki morejo versko in нравno vzgajati.

Mirko Geratič je podal izčrpano poročilo o delovanju fantovskih odsekov in o programu bodočega dela. V odbor vodstva fantovskih odsekov Prosv. zveze so bili izvoljeni: dr. Jeraj, dr. Meško, inž. Muri, prof. Sekolec, Mirko Geratič. V okviru občnega zbora Prosv. zveze se je tudi vršil dvodnevni tečaj za propagando našega časopisa, ki se ga je udeležilo 40 fantov iz vseh delov naše škofije.

★

Št. Janž pri Dravogradu. Kakor drugod tako tudi pri nas se bolj redko oglašamo, ker nočemo vsega na veliki zvon obešati. Dne 27. oktobra po sv. maši smo imeli po dveh letih zopet občni zbor našega prosvetnega društva. Zbralo se je res lepo število mož, fantov in deklet tako, da smo napolnili zadnji prostorček prostornega lokala. Občni zbor je bil zelo živahen. Na občnem zboru smo se spomnili našega pokojnega ljubega vladarja kralja Aleksandra ter mu zaklicali trikratni »Slava mu!«. Našemu notranjemu ministru dr. Antonu Korošcu smo poslali najudanejšje pozdrave kot zahvalo obnove naših društev. Ker imamo blizu tekstilno tovarno, je tudi precej naših ljudi, ki pristopajo k društvu, da je res lepo. Na občnem zboru se je izvolil agilni odbor, ki bo gledal, da ne bo naše društvo zadnje v tej dolini. Ustanovili smo tudi pevski ter dramatični odsek.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Po dolgih bojih smo vendar prišli do prepotrebne ustanovitve Katoliškega prosvetnega društva. V teku zadnjega časa smo štirikrat z vsemi silami se borili za ustanovitev, a vse zaman. Neprijatelji krščanske prosvete so nam korak za korakom ugonabljali vsako pošteno delo. Da zdaj čim slovesnejše proslavimo dan našega prosvetnega vstajenja, ki bo v nedeljo, 17. novembra, priredimo svečanost v cerkvi in izven nje. Ob šestih bo prva služba božja. Ob pol desetih slovesna sv. maša, ki jo bo v ta namen daroval

Vsi trije so bili mnjenja, da ne gre za žival, ker to bi bili psi že davno raztrgali.

Prepričati so se hoteli na lastne oči ter od blizu, kdo in kaj se skuša pripiaziti po snegu na vrh.

Pohiteli so navzdol čudni pošasti nasproti. Prav iz bližine so prepoznali s pomočjo rok in nog plazečega se človeka, ki je vlekel za seboj majhne ročne sani. Ko se nesrečneža dvignili se je zgrudil ter padel v nezavest, ne da bi bil spregovoril le eno samo besedico.

Odnegli so oba izčrpanca v kočo, ju odrgnili z snegom ter mrzlo vodo, ju počasi ogreli, jima ulili v usta žganja in ju zakopali pod kožuhe, pod katerimi si bosta sigurno opomogla oba, ker sicer bi ju že bila zmogla do smrti obča izčrpanost in onemoglost.

Lavison si je pomogel hitro na noge. Težave so bile z bolj slabotnim Nemcem, kateremu se je bila odprla rana na plečih in se je boril tedne in tedne, predno je še prebolel srečno pljučnico.

Dobrim gostiteljem je zaupal Amerikanec, kod sta hodila, kaj vse doživela in kje ravno ob

Medvedjem jezeru sta naletela na prav znatne podzemeljske zaloge zlata. Najdbo platina je skrbno zamolčal in jo hranil le zase in nemškega tovariša.

Malodane do pomladi sta se mudila rudarja pri traperjih ter jima pomagala pri nastavljanju pasti ter spravljanju kož. Sama tudi nista mogla na pot. Bila sta brez orožja in sploh brez vsega, kar potrebuje človek v Kanadi za potovanje.

Prisiljena sta bila, potrpeti tako dolgo, dokler niso naložili traperji zimskega kožuhovina stega blaga in se odpravili z njim na daljni trg v mesto Resolution ob velikem jezeru Sužnjev. Radevolje so vzeli seboj tudi gosta.

Lavison in Franc sta bila prepričana, da se jima bo ponudila v prvem nekoliko večjem kraju kakor je Resolution prilika, da se dokopljeta od tamkaj po veliki reki Sužnjev v mesto Smith, ki je bilo tudi izhodišče njune zadnje kanadske ekspedicije. V Smithu sta bila znana in tamkaj so bile že razne družbe, katerim bi lahko ponudila v zakup velikansko premoženje vredno najdbo platina.

kup abesinskih petrolejskih vrelcev, drugi je Švicar Auberson, ki sestavlja negusu poročila z bojišč v francoskem jeziku in jih odaja po radiju celemu svetu. Zadnji ima na cesarja in njegovo okolico največji vpliv.

Svetovalci abesinskega cesarja

so možje, ki so skoro vsi stari krog 70 let. V Abesiniji častijo starostno modrost ravno tako kakor na Japonskem in Grškem. Če je Abesinec na kaj ponosen, je na več tisoč letno preteklost svoje države. Abesinski dostojanstveniki radi naglašajo, da ima Etiopija ali Abesinija starejšo zgodovino nego starorimsko svetovno cesarstvo.